

Sted, nemlig i § 6; have vi „Sportlet,“ „Præcenter,“ „Kontor“ og andet. Saadant. Det var jo ønskeligt, om man ogsaa kunde faa danstte Ord derfor, men da den ærede Forslagsstiller ikke har stillet Forslag derom, antager jeg, at han i denne Henseende endnu er fallit. Han vil vel imidlertid nok i Fremtiden have sin Opmærksomhed henvendt paa ogsaa at finde ud af disse Banffeligheder, og jeg haaber, at han da ogsaa vil komme med Forslag derom. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 8; skal jeg kun udtale, at jeg anbefaler dets Vedtagelse, idet jeg eifjender, at det er bedre end Udvalgets Forslag. Det er kun en forandret Redaktion, ikke et forandret Indhold, hvorom der her er Tale.

Rofod: Som man vil se, har jeg kun tilladt mig at stille Forslag til at afløse saadanne fremmede Ord, som vi have udstødt i flere andre Love, og til Indførelse af saadanne danstte Ord istedetfor, som have Sjæmmel i andre vedtagne Love. Det er derfor jeg ikke er gaaet videre her; dette kunde jeg ikke finde rigtigt. Vi søge jo mere og mere at faa danstte Ord istedetfor fremmede, men jeg er med Tid ikke gaaet videre her end til, hvad der var hjemlet ved andre Love, hvad jeg ikke vil spille Thingets Tid med noiere at paavise. Et Blik paa de 4 første Forslag vil vise, at de kun gaa ud paa, hvad der hidtil er vedtaget, og jeg haaber derfor, at Thinget ikke i dette Tilfælde vil stemme imod, hvad man tidligere gjentagne Gange har vedtaget. Dermed skal jeg anbefale de 4 Forslag.

Frolund: Saa ofte Pensioneringen har været under Forhandling i Folkethinget, har man efter min Opfattelse bestandig udtalt, at Pensionsberettigelsen eller rettere Pensionssummen skulde staa i Forhold til de Aar, hvori vedkommende Embedsmænd have tjent, saaledes at altsaa en længere Tjenestetid gav Ret til en større Pension. Der er gjort et Slags Tilløb hertil i det Forslag, der her foreligger, og som i Grunden er det samme som det, vi have havt i mange Aar; men det er et underligt Tilløb, thi det er et Spring efter Spring, indtil man efter en ganske kort Tje-

nestetid opnaar for Embedsmanden, at han kan faa det Halve af sin Løn i Pension. Man har sprunget Aar over og lagt til og lagt til, saaledes at, naar Embedsmanden har været i Embedet i 10 Aar, skal han have det Halve af sin Gage i sin Pension. Dette forekommer mig at være en Urimelighed. Naar man først har faaet sikret ham denne Halvdel af Gagen i Pension efter de 10 Aars Forløb, en Tid, der dog ikke er for Meget at regne, saa gaar man efter at være standset nogle Aar Skridt for Skridt videre, Aar for Aar, indtil man har naaet $\frac{2}{3}$ af Gagen. Jeg finder, at man har forladt den Tankegang, som er udtalt hidtil, og som ogsaa skinner noget igjennem her. Det ser ud — jeg veed ikke, om det er saa — som om det just laa Regjeringen paa Sinde at sikre en Embedsmænd idetmindste det Halve af hans Gage i Pension. For en Mand, der sidder 10 Aar i Embede, er det meget fordelagtigt at faa den halve Gage i Pension, og at en Mand bliver 10 Aar i Embedet, er jo dog i højeste Grad sandsynligt. Jeg veed ikke, hvorfor man, naar man engang har udtalt den Regel, at Embedsmanden skal have Pension i Forhold til sin Tjenestetid, da egentlig først begynder at tælle Aarene; efterat man har sikret ham den halve Embedsindtægt i Pension. Naar en Embedsmænd er saa heldig at komme tidligt i Embede, vil han i Almindelighed kunne trække sig tilbage veltilfreds efter 10 Aars Forløb, idet han saa faar Halvdelen af sin Gage i Pension, og har han havt Beskjænde, der have skaffet ham Befordring i et godt lønnet Embede, kan han jo leve ypperligt af en saadan Pension, især naar han vil tage et eller andet Arbejde ved Siden deraf. Hvorvidt det ærede Thing vil billige den Betragtning, jeg gjør gjældende, skal jeg henstille, men det er ialfald Noget, som staar aldeles utvivlsomt, at saavel efter den nuværende Pensionslov som ogsaa efter Udvalgets Forslag faar den Embedsmænd, der har tjent i saa Aar, flere Procent af sin Embedsindtægt i Pension end den, der har tjent i mange Aar; denne Tanke kan jeg ikke gaa ind paa. Der foreligger ingen Oplysninger om de mange Afstedigelser fra Slesvig, men kunde man saa Noget at vide derom, vilde man nok